

बुध्य; an der ersten Stelle hat auch die ed. Bomb. den pl.
 अकिल्या f. falsche Schreibart für अकल्या Verz. d. Oxf. H. 77, a, N.
 अकिलन्, अकिल्यः (so ist wohl zu lesen) पैदस्य साम N. eines Sāman
 Ind. St. 3, 204, b. BENF. SV. 173, b, 2.
 1. अकीन, अकीनो नाम राजेन्द्र क्रतुस्ते ऽयं च कल्प्यताम् MBh. 14, 2615.
 अकीन्द्र (अकि + इन्द्र) m. Bein. Patañjali's Verz. d. Oxf. H. 352, a, 19.
 अके Kāṭy. Ça. 2, 1, 22.
 अकेतु (3. अ + केतु) eine best. rhetorische Figur Verz. d. Oxf. H. 208, b, 4.
 अकेधमम् s. u. अकिलन्.
 अकेतुक adj. (f. ई) auf keinem besondern Grunde beruhend, uneigen-
 nützig: अघोतज्ञ अविश्यतां नो मतिरप्यकेतुकी Buāg. P. 5, 18, 9.
 अकेवल 1) m. N. pr. eines Scholiasten Verz. d. Oxf. H. 131. — 2) N.

pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 251, b, 25.
 अकेवलशास्त्रिन् m. N. pr. eines Autors HALL 181.
 अकेरात्र m. sg. KATHĀS. 104, 35. m. du. PAÑĀV. Br. 25, 10, 10. अके-
 रात्रयोर्ब्रतम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 204, b. Sp. 379, Z. 8 ist nach ना-
 पुः einzuschalten AV. 4, 33, 4 und die ganze Stelle Z. 1 nach VS. 27, 45
 einzufügen.
 अके vgl. महाके.
 अकेप 2) MBh. 4, 703. अकेप च चिराय च 13, 392. 3042. 4903.
 अकेज (अ^०, loc. von अकन् + 1. ङ) adj. am Tage entstehend, — er-
 scheinend VARĀH. BRH. S. 46, 21.
 अकेय n. Tagereise (der Sonne): योजन, आश्वीन, अकेय PAÑĀV. Br.
 21, 1, 9.

आ

2. आ 2) a) β) bis auf, bis exclusive: त्रयश्च वा एते च्यका आ दशमम-
 हरा द्वावतिरात्रौ पद्माद्दशकः der Dvād. besteht nach Abzug (परित्यज्य
 Śā.) des zehnten Tages und der beiden Atirātra aus drei Trjaba Ait.
 Br. 4, 24. Zu der Verbindung एत् ist nicht ein Zeitwort der Bewegung
 (was auch die Comm. annehmen), sondern der Wahrnehmung zu er-
 gänzen: sie heisst sieh da! mit acc., z. B. पुनरैमोत्पेतितेरोभूताम् (als Ur-
 vaçi ihn wie am hellen Tage nackt sah, da verschwand sie): ich kehre
 wieder un, dachte (und that) er, sieh, da war sie verschwunden! Çat. Br.
 11, 5, 4, 4. Eine andere Aussprache dafür ist एत् Ait. Br. 2, 13, wo zu
 übersetzen ist: Menschen und Ṛshi kamen auf den (verlassenen) Opfer-
 platz der Götter um eine Spur zu suchen, mittelst welcher sie im Opfer
 sich zurechtfinden. Während sie überall umherliefen, sieh, da lag ein
 ausgeweidetes Thier! Daran erkannten sie u. s. w. — γ) bis zu, bis ex-
 clusive (wie unter β) Kāṭy. Ça. 4, 13, 16. आ ततः ṚV. PRĀT. 11, 9. — Z.
 10 M. 10, 64 gehört zu b) α). — e) Z. 6 lies आपिञ्जर.

3. आ m. angeblich auch = पितामह und वाक्य Ekākṣharābhidhāna
 im Agni-P. ÇKDR.

आश m. patron. von अश UḡġVAL. zu UḡġDIS. 3, 21.

आकस्पत्य (von अकस्पति) adj.: मास Gobh. 2, 8, 14.

आकम्पन (vom caus. von कम्प् mit आ) m. N. pr. eines Daitja Kā-
 ruās. 113, 58.

आकर 3) Mine, Fundgrube bildlich so v. a. Geburtsstätte, Herkunft:
 आकरः कारणां ज्ञेयैर्दान्यस्य न ज्ञायते Spr. 3672. एषामुदाहरणान्याकरेषु
 वेदव्यानि in den entsprechenden Minen d. i. im Drama Śāh. D. 174, 1.
 आकर am Ende von Personennamen WASSILJEW 268. — 4) VARĀH. BRH.
 S. 14, 12. = खनिदेश das heutige Khandēsh. — 5) Titel eines Wer-
 kes Verz. d. Oxf. H. 277, b, 35. — Vgl. कुसुमाकर, पद्माकर, पुष्पाकर,
 मकराकर, रत्नाकर.

आकरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha WILSON, Sel. Works 1, 19, fg.

आकारिक (von आकर) adj. in einer Mine beschäftigt, Bergmann VA-
 rāh. BRH. S. 13, 1.

आकर्ण्य mit उप hören, vernehmen: इत्युद्वाडुपाकार्यं मुहूर्तो डःसहं

वधम् Buāg. P. 3, 4, 23. 4, 8, 25. 10, 20, 2. 23, 13.

आकर्ष 1) रञ्ज्वाकर्ष Buāg. P. 10, 9, 3. — 9) MBu. 5, 1541 unter den
 Sachen, die in einem Hause nicht fehlen dürfen; der Schol. ergänzt
 विषादीनाम्. Vielleicht Magnet (vgl. आकर्षक).

आकर्षक्रीडा f. ein best. Spiel (wohl nicht Würfelspiel) Verz. d. Oxf.
 H. 217, a, 19.

आकर्षण 1) das Herbeiziehen eines Abwesenden (durch Zauberei)
 Verz. d. Oxf. H. 94, a, 13. 97, b, 21. 98, a, 6 und N. 1. केशाकर्षण das Zie-
 hen an den Haaren MĀRĀ. P. 83, 74. नृपमुनाकिशाम्बराकर्षण VENIS. in
 ŚĀH. D. 147, 14. — Vgl. सीराकर्षण.

आकर्षिन् vgl. मलाकर्षिन्.

आकर्ष्य 2) Gīt. 6, 11. DAÇAK. in BENF. Chr. 193, 5. Buāg. P. 10, 5, 9. 41, 40.

आकर्ष्यम् Spr. 1137. KATHĀS. 90, 188. Buāg. P. 10, 14, 40.

आकर्षयिष्ये, so ist wohl st. आकर्षयिष्ये zu lesen.

आकस्मिक adj. (f. ई) Spr. 3156. RĀGA-TAR. 5, 54 (आकस्मिकं zu lesen).

आकस्मिकी खे वाणी संज्ञाता PAÑĀT. 186, 16, v. l. (vgl. Gött. gel. Anz.
 1860, S. 729). HALĀJ. 5, 98. नन्वदृष्टानिष्टौ जगद्विचित्र्याकस्मिकं स्यात् सु-
 फलं SARVADARÇANAS. 3, 18. आकस्मिकेन विधिना zufällig Buāg. P. 5, 9, 14.

आकाङ्क्षा 1) Spr. 2213. ŚĀH. D. 479. — 2) Verz. d. Oxf. H. 177, b. No. 403.

आकाङ्क्षिन्, जीविताकाङ्क्षिन् MBu. 12, 4289. — Vgl. निराकाङ्क्षिन्.

आकाङ्क्ष्य vgl. दशाकाङ्क्ष्य.

1. आकार, (यः) पश्येद्दरान्व्याकारान् als eine unnütze Erscheinung
 Spr. 1261. वस्येत्कौलिकाकारं मित्रम् der wie ein Weber verfährt 2733.
 दिधाकारं भवेद्यानम् von zweierlei Art 4231. — Vgl. निराकार.

2. आकार AV. PRĀT. 1, 35. 79. 96. 2, 22. 27. 55.

आकारं in der Stelle प्रातःसञ्चनस्याकाले TS. 2, 2, 9, 5. 6 vielleicht
 zur Zeit um —.

आकालिक 1) a) KULL. zu M. 4, 103 fasst das Wort in der Bod. von
 bis zur selben Zeit (2. आ + काल) des folgenden Tages während. — b)
 प्रलय KĀLIKĀ-P. 31 im ÇKDR.

आकाश 3) किं ब्रवीषीति यन्नाथे विना पात्रं प्रयुष्यते । श्रुत्वेवानुक्तम-
 प्यर्थं तत्स्यादाकाशभाषितम् ॥ (vgl. Sp. 387, Z. 17) ŚĀH. D. 423. Hiernach